

Határtalanul! 2014. A Hunyadiak nyomában a Délvidéken

A Határtalanul! program keretében Szerbiába látogathattunk az osztályunkkal. Ez egy ötnapos tanulmányi kirándulás volt, a Hunyadiak nyomában a Délvidéken. Az előkészületek során kiselőadásokat készítettünk azokról a templomokról, várakról, településekről, emlékhelyekről, ahová később ellátogattunk.

Május 5-én hajnalban indultunk. A buszút hosszú volt, de miután átléptük a határt, a programok is elkezdődtek. Első nap Újvidék és Pétervárad látnivalóit csodálhattuk meg, mint például az erődöt és az újvidéki püspöki palotát. Pétervárad után a nap utolsó megállóhelye a szállásunk, Székelykeve volt. A faluba érve egyből a központi étteremben fogadtak minket, ahol a hét további napjain vacsoráztunk. A faluban minden ember nagyon vendégszerető, és az ételeik is

nagyon különlegesek és finomak voltak. Miután befejeztük a vacsorát, mindenkinek megmutatták a szálláshelyét, és a szállásadó családot is bemutatották nekünk. Az ideiglenes lakóhelyünk nagyon otthonos és barátságos volt. Sok állatot tartanak arrafelé az emberek, és ez a mi szállásunkon se volt máshogy.

Minden reggel kiadós, házas reggelivel vártak minket, amit ott helyben készítettek nekünk. Megkóstolhattuk az ottani

hagyományos ételeket, és az arrafelé elterjedt rózsakenyeret is.

Második nap Belgrádba és Zimonyba látogattunk el. A nándorfehérvári várból gyönyörű kilátás nyílt a városra, és láthattuk, ahogy a Száva belefut a Dunába. Zimonyban egy millenniumi toronyhoz mentünk, amit ott építettek, ahol Hunyadi János, a nagy törökverő hős elhunyt. Megkoszorúztuk az emlékhelyet, és egy kis megemlékezést is tartottunk, majd a kilátó tetejéről megcsodálhattuk

a tájat. Ez egy rövid nap volt, így hamar visszatértünk Székelykévére.

A következő nap jártunk a legmesszebbi úticélunknál, a Vaskapunál, ami a kirándulásunk fénypontja volt. Odafelé több településen jártunk, mint például Szendrőn, a régi szerb despoták székhelyén, és Galambócon, a romantikus, félig vízben álló várnál. Egész úton a Duna partja mentén haladtunk. A folyó hol

nagyon széles volt, hol összehúzódott a szorosoknál.

A hosszú buszozás során nem unatkoztunk, mert sokat beszélgettünk, játszottunk, és előadásokat tartottunk egymásnak a Hunyadiakhoz kötődő emlékhelyekről és az ottani tájak természeti kincseiről.

A negyedik napon Torontál-vásárhelyre, egy iskolába is ellátogattunk, ahol megismerkedtünk az ottani tanítási szokásokkal és tanulókkal is. Sok új barátot szereztünk, és elmesélték nekünk, hogy milyenek a hétköznapijai egy olyan gyereknek, aki szerb-magyar családban él. Még aznap

jártunk Versecen, és a Delibláti - homokpusztán versenyt is futottunk a nap lezárásaként. Mivel ez volt az utolsó esténk Székelykévén, ezért sokáig ébren voltunk, és beszélgettünk a héten történekről, játszottunk, és megajándékoztuk a szállásadóinkat is, majd összeköltöttünk, hisz másnap reggel korán kellett kelniük.

Amikor elérkeztünk az utolsó naphoz, megköszöntünk mindent a fogadóinknak, és elhagytuk a szállásunkat. Hazafelé vezető utunk során még volt két megálló. Az első a Palicsi-tó volt, ahol egy jót fagyiztunk, miközben a sétányon mentünk végig. Az utolsó megállóhelyünk Szabadka volt, ahol először egy gyönyörű, zsolnai porcelánból készült szökőkútban gyönyörködhattunk. Jártunk a városházán is, és két Kosztolányi Dezső szobrot néztünk meg. Megkóstoltuk a szerbek egyik legnépszerűbb ételét is, a bureket, ami mindenkinek nagyon ízlett. A városban még vásároltunk néhány ajándékot a családjainknak, és elköszöntünk Szerbiától.

A hazafelé tartó úton már nem álltunk meg többször, csak a határnál ellenőriztek minket. Egész héten szerencsére nagyon jó idő volt, akárhova mentünk. Az utazásunk hazafelé nagyon jól telt el. Énekeltünk, játszottunk és beszélgettünk, de volt, aki aludt egy ilyen hosszú utazás után, ami igazából elég hamar eltelt. Egerben már vártak minket a szüleink, akiket jó volt újra látni. Szeretnénk megköszönni mindenkinek, aki ennek az útnak a szervezésében és megvalósításában szerepet vállalt, mert az osztályunk tagjai sokkal szorosabb kapcsolatba kerültek egymással a hét során.

Erdélyi Hanna és Laurinyecz Emese

7. K osztály

A Határtalanul! Program a 7. K osztály vajdasági tanulmányi kirándulását a BGA-13-HA-01-0613 pályázat keretében 984600 Ft-tal támogatta.

Képek a Galériában is láthatók.

